

**ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP****C év**

1– 4 oldal

Olv.: Ter 18,1-10a – Kol 1,24-28 – Lk 10,38-42  
 Mária és Márta

## **KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**

### ***Szentmise bevezetése***

***Urunk, Jézus Krisztus kegyelme,  
 az Atyaisten szeretete és a Szentlélek egyesítő ereje  
 legyen mindnyájatokkal! És a te lelkeddel!***

Kedves Testvérek! Ez a köszöntés minden szentmise elején azt sugallja, hogy Isten hív bennünket erre az ünneplésre, erre a találkozásra! Az ember is lehet akár a meghívó, hiszen az ember azért épít templomot, mert Istent behívja az életébe! Istené a világ és benne minden, de Isten mindent átad az embernek! Nagyon jól tudjuk, hogy Isten nem vendég ebben a világban! Az ember mégis, amikor behívja életébe az Istent, akkor mintegy vendégfogadója az Istennek! A mai evangéliumi történetben találkozunk ezzel a gondolattal!

A szentmisét ***élő Hedvigért*** ajánljuk fel. Nagyon családiasak ezek a találkozások! Kedves Testvéreink leánygyermekéről van szó! A főorvos-asszony, aki a kórházunkban dolgozik, kedves férje, aki itt énekelni szokott, az ő leányukról van szó. Sajnos most éppen nincsenek itt, mert elindultak Várnába, ahol a másik leánygyermekük Teréz Anya közösségében szerzetesi életet él és ott tevékenykedik. Gondoljunk erre a családra és leánygyermekükre, Hedvigre, hogy Isten kedvét találja az ő életében!

### ***Holnap Szent Hedvig ünnepe van***

Nagy Lajos királyunk leánya volt, aki lengyel királynő is lett. Jagelló László feleségeként a litvánokat térítették meg. Mindössze 29 évet élt. Egészen sajátosan közölünk valót! Valóban vasárnap a család ünnepe. Gondoljunk ***Ákosra***, aki az orgonát szokta megszólaltatni, az ő édesapjára is gondolunk ma, aki már nincs közöttünk! Sok mindennapi gondunk van, amiket ide kell hozni a közösségbe!

***Isten vendéglátói lehetünk!  
 Befogadhatjuk Istent az életünkbe!  
 Milyen más perspektívája lenne az életünknek,  
 ha valóban behívnánk életünkbe az Istent!***

### ***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek! Sajátos ajándékokat kapunk vasárnapról vasárnapra! Jézus a mi egész gondolkodásunkat akarja átalakítani! Mennyire sikerül ez, arról a történelem tesz tanúságot.

***A keresztények mennyire tudják magukévá tenni  
 a küldetésüket, a missziójukat?  
 Csupán emberi törekvéseink vannak, vagy Isten ügyét szolgáljuk?***

***Az Egyház állandóan megújulásra szorul!*** Mi vagyunk az Egyház, mi vagyunk a keresztények! Jézus azt akarja, hogy a mi egész gondolkodásunk átalakuljon! Napról – napra felülvizsgáljuk a terveinket, törekvéseinket, célkitűzéseinket, programjainkat! A legutolsó két

vasárnapon sajátosan a keresztény programról volt szó! Mit kell tennünk? Mit kell tennünk, ha keresztények vagyunk, ha Krisztus közösségéhez tartozunk? Valahova tartozni egy programterv megvalósítását jelenti!

Nem csupán tudni kell valamit! Pál apostol is fájdalmasan állapítja meg: Látom a jót, helyeslem is, mégis a rosszat teszem! Ez a kettősség bennünk! Könnyebb tudni, hogy mi a teendő, mi a küldetésünk. **A kritikus hang** mindig erősebb a világban, mint a megvalósítók csendes élete! A kritika – az esetek többségében - az okoskodók megnyilatkozása. A valódi kritikára szükség van, abból tanulni kell az embernek! Amikor mindenki mindenkinél mindent jobban tud, akkor azzal sokra nem lehet menni. Ilyenkor az ember szívesen megkérdezné azokat a bátor mindentudókat, hogy **milyenek a cselekedeteik?**

A törvénytudó megkérdezi, hogy ki a felebarátom? Jézus nem ezzel foglalkozik, nem ez a lényeg. **Én kinek lehetek a felebarátja?** Ez a döntő kérdés! Annak lehetek a felebarátja, akivel jót teszek! Annak nem vagyok a felebarátja, akivel kapcsolatosan ez az igazság nem érvényes az életemben.

Ma halljuk azt, amit hallottunk. Ha az ember igazán meg akarja érteni **a mai üzenetet**, akkor arra kell gondolni, hogy ez is egészen sajátos perspektívaváltás. Jézus mindig távlatokban gondolkodik! Jézus a mindennapok feladataira figyel, de ugyanakkor élénk állítja, hogy hova akar elvezetni bennünket, hova kell eljutni nekünk, embereknek! A válasz: a sokat emlegetett szolgálatok különfélék, mindazok, amit azért a másik emberért teszünk, aki felebarátunk, de meg kell hallani a folytatást:

**De egy a szükséges!  
Van valami, ami még a szolgálatnál is több!  
Ez az egy szükséges: odafigyelni, hallgatni az Istent!**

Milyen motivációja lehet az embernek, miközben úgy tűnik, hogy ő a legjobbat akarja, a legjobbat teszi! Vizsgáljuk meg magunkat mindannyian! A szolgálatok különfélék! A cselekedeteink igazolnak bennünket,

**de az embernek van egy rendkívül nagy feladata,  
hogy a motívumait, a szándékait, a törekvéseit  
újra meg újra odamérje az Isten terveihez!  
Egy a szükséges! Hallgatni az Istent!**

**Jézus maga mondja: Amit egynek tesztek, nekem teszitek!**

Ez nagyon fontos gondolat, ami segíthet bennünket abban, hogy amikor cselekszünk, akkor milyen szándékunk van, milyen szándékunk legyen! Amit egynek tesztek, nekem teszitek!

**Az egy a szükséges azt jelenti,  
hogy amit a másikért teszünk, amit a másiknak teszünk,  
azt Istennek tesszük! Ez rendkívül fontos szempont!**

**Szent Ferenc** azt mondja, ha valaki Istennel akar találkozni, akkor vigyázzon el ne vétse: a szegénnyel való találkozás az az Istennel való találkozás! Hány szegénnyel találkoztunk, benne az Istennel találkoztunk, benne Istent láttuk, azt az Istent, aki koldulja a szeretetünket!

Szeresd Uradat, Istenedet, szeresd felebarátodat! Ezt a kettőt összehozhatjuk, benne, a szegényben az Istennel biztosan találkozhatunk!

### ***A szociológusok***

Számtalanszor kérdezik a különböző tevékenységek motívumait. Olyan kevesen gondolnak arra, hogy Jézus ott, a kicsinyekben, a szerencsétlenekben, a nyomorultakban biztos, hogy ott van! Nem kell keresnünk a világban az Istent, ott kell keresni, ahol ott van! Nagy kísértésünk, hogy egészen másutt akarjuk megtalálni az Istent!

### ***Árpád-házi Szent Erzsébet***

A koldust az ágyába fekteti és kétségek között várja, mi lesz, ha jön a férje és meglátja ezt a szerencsétlen koldust. A férje fölismeri a titkot, a csodát, Jézust meglátja a koldusban.

### ***Istenes Szent János Atyánk***

Mossa a nyomorult lábát és valami sugallatra föltekint a koldus arcára: Te vagy Uram?

### ***Egy a szükséges! Istenre figyeljünk, Istenre hallgassunk***

Mária, Márta története erről szól! Belebonyolódunk, amikor magyarázzuk ennek a két testvérnek az ilyen-olyan motívumait. Szükséges és fontos a szolgálat! Csak nem szabad elfelejteni, hogy a szolgálatunkat vagy Isten igazolja, vagy nincs szó szolgálatról! Ez egészen új motívum!

***Ha komolyan azt akarjuk,  
hogy a kereszténységünk jel legyen ebben a világban,  
akkor ezeket a mélységeket, magasságokat figyelembe kell venni!***

### ***A Máltai Szeretetszolgálat***

A máltaiak üzenete, a hit védelme és a rászorulókat támogatása! Üzenetük lényege, hogy minden szerencsétlenben, minden nyomorultban az Urat látják, az Úrnak szolgálnak! Ez küldetésük lényege! A rászoruló emberben Krisztust látják! Ez hitelesíti küldetésüket! Ezért évszázadok óta él ez az üzenet! Kérdés az, hogy minden században vannak-e olyanok, akik valóban ezt az igazságot teszik küldetésük középpontjába?

### ***A Betegápoló Irgalmas Rend***

Karizmája a vendégszeretet! A betegségben szenvedő embernek a másik ember közelségére van szüksége, aki befogadja, aki beengedi az életébe! Minden betegben az Úr szenved! Minden betegben az Úrnak szolgálunk! Amikor bajok vannak az emberi társadalmakban, akkor ezek az értékek sikkadnak el, homályosulnak el, amelyek Krisztusra hivatkozva az igazi küldetést a középpontba állították és állítják!

A papok sokat beszélnek az aktivitásról. Beszélünk arról, hogy mit ér a kereszténységünk építő, életet szolgáló cselekedetek nélkül? Arra már kevészer gondolunk, hogy ezeknek a cselekedeteknek a motívuma: ***az Úrnak szolgálunk!*** Ha ez elsikkad, akkor a kereszténység elveszíti erejét! Mária és Márta története kapcsán ezt az igazságot megsejtették a szentek, Assisi Szent Ferenc, Árpád-házi Szent Erzsébet, Istenes Szent János és még sokan mások.

### ***Nursiai Szent Benedek***

Európa térítője azt mondta: Ora et labora! ***Imádkozzál és dolgozzál!*** Ő többet látott sokaknál! Első helyre tette: ***imádkozzál!*** Az Úrnak szolgáló szemlélet csak az imádkozó emberben születhet meg, mélyülhet el! Teréz Anyától megkérdezték, hogy tudják a szolgálatukat

végezni? Csak úgy, hogy minden reggel egy órát legalább az Úrral vagyunk imádságban! Különben elvétjük a szolgálatot! Imádkozzál és dolgozzál!

***Az imádság az „egy szükséges” világa,  
amely kiragad bennünket a dolgok kényszeréből!***

Mindig az imádságra nincs időnk! Amikor erről van szó, akkor olyan pontosan mérjük a percekét. Tv nézés közben nem szoktunk erre gondolni, meg sokszor máskor sem. Az imádság kiragad bennünket a dolgok kényszeréből!

***Az élet belekényszerít bennünket a világba!  
Csakhogy a világban élünk, de nem a világnak élünk,  
figyelmeztet bennünket Pál apostol!***

Van testedzés, testkultúra. Gondolunk lélekedzésre is, lélekkultúrára is? Mindig nyitni akarunk! Ne feledkezzünk meg arról, hogy becsaptuk magunk mögött a paradicsom kapuját! Hátunk mögött van a zárt kapu, kívül kerültünk! Jézus egy új kaput nyitott, a mennyország ajtaját! Amikor imádkozunk, akkor ezelőtt a nyitott kapu előtt állunk! Érdemes többet foglalkozni ezekkel a kérdésekkel, hogy valóban egymásban az Istent keressük, egymásban az Istent szolgáljuk!

***A nagy igazság így hangzik:  
Amit egynek tesztek, nekem teszitek!***

Egymást szeretni vagy az Istenben tudjuk, vagy semmi se igaz! Isten segítsen bennünket, hogy igaz legyen minden gesztusunk! Igazak legyenek egymás kereséseink, egymással való találkozásaink, egymás iránti szeretetünk!

***Akkor a Lélek hatalma hordoz bennünket,  
mert ez az egy szükséges!***

+ A M E N +

***Szentmise befejezése***

***Isten áldása erősítsen, bátorítson bennünket küldetéstudatunkban,  
hogy az Úrnak szolgálunk!***

Kedves Testvérek!

Nem emberi szempontok az igazi motívumaink! Egy ember kedvessége elragadhat bennünket! Egy ember nyomorúsága megérinthet bennünket! Cselekedeteink akkor igazán értékesek, ha küldetéstudatból, missziós lelkölettel az Úr ügyének szolgálatában tesszük! Gondoljanak a muzulmánokra, amikor gyilkolnak, Allahot emlegetik, Allah nevében teszik. Mi Isten nevében szeretünk! Ez nagy különbség! Nem szabad engedni, hogy ezt az isteni perspektívát lehúzzuk a magunk emberi szintjére, csupán a szimpátia, a szánalom szintjére!

***Többről van szó, a Lélek tágasságáról!***